

nære former principielt gælder et strafmaksimum, der må forekomme urimeligt i forhold til forbrydelsens karakter.

Justitsministeriet kan tiltræde, at der i ordinære tilfælde af voldtægt, røveri og brandstiftelse bør gælde et strafmaksimum på fængsel indtil 6 år, og at gældende strafminima bør ophæves. En strafferamme på højst 6 års fængsel vil efter de af straffelovrådet fremhævede statistiske oplysninger være fuldt tilstrækkelig med henblik på sådanne ukvalificerede overtrædelser.

Bl. a. i betragtning af det gældende udmålingsniveau i sådanne sager finder justitsministeriet, at der ikke kan anføres afgørende betænkeligheder imod, at sådanne ukvalificerede overtrædelser af de nævnte straffebestemmelser som følge af de nye strafferammer vil skulle behandles som domsmandssager i stedet for som i dag som nævningesager.

Spørgsmålet om strafmaksimum i de normale tilfælde må også ses i sammenhæng med de foreslåede højere strafferammer for tilfælde, hvor der foreligger særligt skærpene omstændigheder. Straffelovrådets forslag til udformningen af skærpelseskriterierne vil efter justitsministeriets opfattelse give tilstrækkelige muligheder for at idømme længere straffe end fængsel i 6 år i de tilfælde, hvor der efter den gældende udmålingspraksis har vist sig behov herfor.

Justitsministeriet finder ligesom straffelovrådet, at det øverste strafmaksimum for voldtægt, røveri og brandstiftelse bør være 10 år. For så vidt angår voldtægt svarer dette til det gældende maksimum, og der tilsigtes ikke med forslaget nogen ændring af det gældende strafudmålingsniveau. Med hensyn til røveri og brandstiftelse efter § 181 indebærer forslaget, at den øverste strafferamme nedsættes til 10 år. For så vidt angår røveri kan det give anledning til en vis tvivl, om en sådan nedsættelse bør ske. Justitsministeriet kan imidlertid tiltræde straffelovrådets synspunkt om, at der i sager om et enkelt røveri næppe vil være behov for fængselsstraf i mere end 10 år, og at et eventuelt behov for i sager om flere forhold undtagelsesvis at idømme en strengere straf vil kunne imødekommes på tilstrækkelig måde gennem den gældende regel i straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt., hvorefter straffen i sådanne tilfælde under særdeles skærpene omstændigheder kan forhøjes med indtil det halve. Det kan endvidere efter justitsministeriets opfattelse forekomme uheldigt, at formålet med den uøvede tvang i dag fører til et højere strafmaksimum for røveri end for voldtægt, når det dog er et fæl-

les særkende for disse forbrydelser, at der er uøvet tvang ved vold eller trussel om vold.

8. Der er indhentet udtalelser over betænkningen fra præsidenterne for østre og vestre landsret, Københavns byret og retterne i Odense, Ålborg og Århus, fra den danske dommerforening, rigsadvokaten, rigspolitichefen, politidirektøren i København, foreningen af politimestre i Danmark, dommerfuldmægtigforeningen, politifuldmægtigforeningen, Dansk kriminalpolitiforening, advokatrådet samt Dansk kvindesamfund.

9. Som det fremgår af det ovenstående, er det en konsekvens af den ændrede udformning af strafferammerne, at kun sager efter de skærpede straffebestemmelser for voldtægt, røveri og brandstiftelse vil skulle behandles som nævningesager, mens sager efter de normale strafferammer behandles som domsmandssager. Dette vil give mulighed for en vis, begrænset lettelse af landsretternes arbejdsbyrde, således at der herved skabes mulighed for en vis afkortning i landsretternes berammelsestider.

Ændringerne indebærer samtidig, at der sker en tilsvarende udvidelse i antallet af domsmandsbehandlede sager ved byretterne, men det skønnes, at der ikke herved sker nogen væsentlig forøgelse af arbejdsbyrden ved de enkelte byretter.

Lovforslaget vil ikke herudover medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede affattelse af § 180 indebærer, at strafminimum på 4 års fængsel ophæves. Samtidig foreslås forsætskravene i bestemmelsen klargjort. Der henvises til betænkningen side 79.

For så vidt angår § 181 indebærer forslaget en ændret udformning af strafferammerne. Strafminimum i § 181, stk. 1, på 6 måneders fængsel foreslås ophævet. Strafnedsættelsesreglen i den gældende § 181, stk. 3, bliver herved overflødig og foreslås ligeledes ophævet. Der foreslås indført en normal strafferamme på fængsel indtil 6 år (stk. 1) og en skærpet straffebestemmelse med et maksimum på 10 års fængsel for tilfælde, hvor der foreligger særligt skærpene omstændigheder (stk. 3). Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 6 og betænkningens kapitel IV, særlig side 76-79.